

skäligen kan befaras att sådant skulle motverka utredningen eller åtgärder till förekommande av brott eller skulle vara menligt för rikets säkerhet eller för enskild person. Denna regel bör kompletteras med anvisningar som i väsentliga delar stämmer med Publicistklubbens publiceringsregler.

Betänkandet innehåller också förslag om precisering av sekretesslagens regler om förundersökningshandlingarnas sekretess. Har åtal beslutats får handlingarna hållas hemliga endast om det kan antagas att rättegången kommer att hållas bakom stängda dörrar. Innan åtal beslutats göres undantag från sekretessen endast vid efterlysning av personer som misstänks för allvarliga brott. — Beslutas ej åtal blir handlingarna hemliga om icke den som berörs av undersökningen medger att de lämnas ut. Om åtalseftergift beslutas eller strafföreläggande meddelas får handlingarna hållas hemliga endast om det kan antagas att — om åtal hade väckts — rättegången skulle ha handlagts inom stängda dörrar.

Till justitieråd fr. o. m. den 1 maj 1955 har utnämnts ordföranden i Sveriges advokatsamfund advokaten *Gunnar Bomgren*. Justitierådet Bomgren är född 1902.

Carl Holmberg.

Meddelelser.

REDAKTIONEN AF NTfK.

Efter professor Veli Verkko's död er professor ved Helsingfors universitet, dr. *Brynolf Honkasalo* indtrådt i redaktionen. NTfK byder professor Honkasalo, der er tidsskriftets læsere også uden for Finland vel bekendt blandt andet gennem sine udmærkede kroniker om den strafferetlige udvikling i Finland, hjerteligt velkommen i kredsen af tidsskriftets redaktører.

DANSK KRIMINOLOGISK SELSKAB.

I samarbejde med »Metropol Teatret« og A/S Film-Centralen-Palladium arrangerede Dansk Kriminalistforening og Dansk Kriminologisk Selskab den 4. marts 1955 en forevisning for medlemmerne af Julien Duviviers filmatisering af Jacob Wassermanns berømte roman »Tilfældet Maurizius«.

Den 22. marts 1955 afholdtes generalforsamling og møde.

Formanden omtalte i sin beretning de i det forløbne år afholdte møder og filmsforevisninger og oplyste, at medlemstallet er steget til 342.

Regnskabet blev fremlagt og godkendt.

Bestyrelsen (Buhl, Christiansen, Hurwitz, Kirchheiner, Stürup og Tetens) samt revisoren, Lucas, genvalgte. Bestyrelsen konstituerede sig med statsadvokat Kirchheiner som formand.

Herefter indledte overlæge Emma Vestergård om »Mentalerklæringer herhjemme og i U.S.A.«.

Indlederen gennemgik i korte træk arbejdet ved justitsministeriets psykiatriske undersøgelsesklinik. Almindelige observationssager deles lige mellem klinikens to overlæger, men medens den ene leder ambulatoriet for alkoholistbehandling, udføres samtlige undersøgelser af prostituerede kvinder af den anden overlæge. Klinikken råder iøvrigt over to halvdags lægeassistenter og to heldags socialrådgivere.

Mentalundersøgelserne foretages som regel først, når den politimæssige efterforskning er tilendebragt. Til en undersøgelse medgår 20—30 arbejdstimer udover testning og skriftligt arbejde; undersøgelsen afsluttes indenfor 6 uger, dog tager det een uge ekstra, hvis der skal udfærdiges psykologisk specialundersøgelse. Erklæringen er bygget op som en psykiatrisk journal og tager altid stilling til sindssygdom, åndssvaghed, intelligensniveau, karakterologiske afvigelser og spørgsmålet om strafegnethed.

Under et studieophold i U.S.A. havde overlæge Vestergård haft lejlighed til at sætte sig ind i amerikanske forhold, og hun oplyste, at der i U.S.A. fandtes 7 klinikker i lighed med den danske. Samtlige klinikker har fast psykologisk assistance. I store træk er arbejdet ved klinikkerne tilrettelagt ligesom herhjemme, men undersøgelserne er ikke nær så indgående, konklusionerne tager således ofte kun stilling til, om observanden kan skelne mellem ret og uret, og om han kan medvirke til sit eget forsvar. Undersøgelserne rekvireres af og stiles til dommeren. Som regel er dommeren den eneste, der ser undersøgelsen, som ikke dokumenteres i retten. Iøvrigt findes der en hel del psykiatriske klinikker i tilslutning til juvenile courts.

Rettet mod den på mødet den 20. oktober 1954 af dommer Harbou rejste kritik af mentalundersøgelserne (se NTfK 1954, s. 363) udtalte Emma Vestergård, at man tog vidtgående hensyn til at affatte erklæringerne i et for lægmand forståeligt sprog; undersøgelserne kan næppe udføres hurtigere end nu, og iøvrigt går der gennemsnitligt 6 uger fra undersøgelsens afslutning til domsafsigelsen. Hvor sindssygdom eller åndssvaghed diagnosticeres, vil erklæringerne som regel være ganske korte, mens man ofte skriver længere erklæring, hvor der er tale om abnorme karakterudviklinger. Selv ved skematisk testning vil det være umuligt at undgå en sammenblanding af fagligt og personligt skøn. Retslægerådet høres automatisk, hvis mentalerklæringen konkluderer i strafuegnethed. Rådet er en betryggelse og hjælp i det daglige arbejde og bør bibeholdes som sikkerhedsgaranti.

Indlederen bemærkede til slut, at avisreferat af mentalerklæringens indhold er forkasteligt, ligesom tiltaltes aktindsigt burde begrænses til erklæringens konklusion; begrebet »strafegnet« er uklart og indviklet og burde afskaffes; det var endvidere ønskeligt, at der ved en ændring af straffeloven tilvejebragtes udvidet hjemmel til etablering af tilsynsordninger.

I den efterfølgende diskussion deltog overlæge, dr. med. Georg K. Stürup og overlæge, dr. med. Aa. Kirkegaard.

Ved mødet den 22. april 1955 indledte chief probation officer *Joseph O'Brien* om »Probation Work«. J. J.

SVENSKA KRIMINALISTFÖRENINGEN

höll årsmöte den 22 april 1955 i Stockholm. De övriga nordiska kriminalistföreningarna representerades av prof. *Alvar Nelson* och universitetslektor *Knud Waaben*, Danmark, docenten *Inkeri Anttila*, Finland, och prof. *Johs. Andenæs*, Norge. Förhandlingsämne var »Rörelsen för socialskydd (défense sociale) — den senaste ideriktningen inom straffrätten« med prof. *Ivar Strahl* som inledare.

Den 23 april var föreningens medlemmar inbjudna att på Stockholms högskola åhöra ett föredrag av *Marc Ancel*, conseiller à la Cour de Cassation, Paris, om grundtankarna hos rörelsen för socialskydd.

Vid årsmötet omvaldes föreningens styrelse. Ordf. är överdirektören *Hardy Göransson* och övriga ledamöter justitierådet *Nils Beckman*, v.ordf., hovrättsassessorn *Carl Holmberg*, sekr. och kassaförvaltare, prof. *Ivar Agge*, borgmästaren *Erik Bendz*, riksåklagaren *Maths Heuman*, chefläkaren *Gustav Jonsson*, advokaten *Hugo Lindberg*, statsåklagaren *Gustaf Persson*, hovrättsassessorn *Sten Rudholm*, fångvårdsdirektören *Gunnar Rudstedt* och prof. *Ivar Strahl*. C. H.

RETTELSE.

Kriminalsjef *Reidar Sveen* har fremsat ønske om, at en passus i hans artikel om Dødsstraffen i NTK 1954, s. 343, linie 8 fra neden må blive rettet, således at den nævnte linie kommer til at lyde:

»antall av 19 mordsaker angikk politi- og fengselsfunksjonærer, drept i løpet av«.

Litteratur.

Charles Péan: The Conquest of Devil's Island. Max Parrish, London. 1953. 188 sider. 10 s. 6 d.

Forfatteren til denne bog fik i 1928 som ung officer i „Frelsens Hær“ den opgave at rejse til Fransk Guyana i Syd-Amerika og se, hvad der kunne udrettes i straffekolonien, *le Bagne*. Når bogens titel fremhæver Djævløen, er det lidt misvisende; *le Bagne* var først og fremmest nogle områder på fastlandet, og relativt få fanger blev holdt under streng isolation på småøerne ud for kysten. Bogen handler om tilstandene derude, om det meget betydelige forsoagsmæssige arbejde, som blev sat i gang — dels på stedet, dels i Frankrig, hvor „Frelsens Hær“ sørgede for kontakten med de pårørende og senere for modtagelsen af de løsladte, som vendte hjem —, og om bestræbelserne for at afskaffe straffekolonien. Dette sidste mål blev i det væsentlige nået ved en lov